

Əli Rza XƏLƏFLİ

Müşfiqli şeirlər

EKRANDA TƏNHA EV

*Mikayıl Müşfiqin ata-baba yurdu
Sayadlarda kənd əvəzinə tənha bir ev,
insan əvəzinə tənha bir heykəl var:
Müşfiq evi və Müşfiq heykəli.*

Ekranda tənha ev - necə titirdi
Heykəlin gördüyü təpədi gəzdidi.
Qəlbimdə bir yarpaq əsib titrdi,
Əlim döş cibimdə "Validol" gəzdi.

Bir kənd əvəzinə tənha bir oda,
İnsan əvəzinə bircə daş heykəl.
İçimdə bir dünya tutulub oda,
Necə səssiz baxır bu yaddaş heykəl.

Bir acı ruzigar səyirtdi atı
Sayadlar büründü kədərə, dərdə.
Ürəklər ünvanı diləklər adı
Axtarma bu adı xəritələrdə.

Gözləmə daş heykəl danışa, dinə,
Tarin simlərində səsi yaşayır.
Müşfiq ocağına, Müşfiq kəndinə
İnsanlar məhəbbət, sevgi daşıyır.

Bilmirəm bu evdə ocaq yanır mı?!
Şairin ürəyi ocaq deyilmə!?
Bilmirəm bu evin işığı varmı?
Bura çı�çıraqlı o bağ deyilmə!?

MÜŞFIQ BADƏSİ

"Müşfiqli günlər" in Dilbərinə

Bir xəyal dolanır başımın üstə,
Bülbüləm qəlbimi gülə toxuyum?
Başıma düşəcək daşımın üstə,
Sonuncu nəğməmi necə oxuyum?

Bir sevgi nəğməsi oxu, ey pəri,
Təbəssüm içində əsmər bənin.
Qəm-kədər qoxuyur illərdən bəri,
Qırçın ləpələri gömgöy dənizin.

Göylərdən qismətin yağışı yağmaz,
Qəlbinin hökmüylə yola çıxməsan.
Bir şair bir gəncin bəxtinə baxmaz,
Bulud toqquşarsa şimşək çaxmasın?

Bəxtəvər bir şair, nakam bir cavan,
Təzadalar qəlbimi yandırıb-yaxar.
Yağ-yağla qaynayar, yarma da yavan
Allah da göylərdən boylanıb baxar.

Qələm necə sözdən yayının ötər,
Nələrin üstündən keçər sükutla.
Yazı masasında bir ömür bitər,
Müşfiq badəsini içər sükutla.

Xızı.

16.01.03
("Həsrət körpüsü" kitabı,
Bakı-2003)

MÜŞFIQİN ƏMANƏT RUHU

*30 il əvvəl Nazxanum bibi məni Müşfiqə
bənzətmışdı. Mən sevinmişdim. Sonralar bu
sözü çox eştidim. Və bir gün Vahid poeziya
evində həmin sözü təzədən eştidim. İngilab
müəllim - «İnanıram, bu sözü deyən birinci
adam mən deyiləm», - dedi.*

Bu gün ürəyimə bir güləl dəydi,
Müşfiqə bənzətdi bir müdrik məni.
Bu ağrı qəddimi yay kimi əydi,
İçimdə göynədi bir Müşfiq mənim.

Gəncliyim bu sözdən saray qurdुqça,
Köksündə qürurla öyündü ürək.
Vaxtı bürmələyib eşmə vurdुqça,
Sinəmdə qorxuya döyündü ürək.

Otuz il nədir ki, bircə an kimi,
Mən sənin ömrünü yaşayıb ötdüm.
Yaşamaq çətinmiş Çağlayan kimi,
Günahı ciyinimdə daşıyb ötdüm.

Fələyin özüylə cəngə çıxmadım,
Ruhumu ciyinimdə gəzdirsəm də mən.
Divin sarayını vurub yixmadım,
Namərdin qədrini qazdırısan da mən.

Zahiri bənzərlik bir sual doğdu:
«Müşfiqə qohumsan bəlkə, ay oğul?»
Qaranlıq dünyama nurlu ay doğdu;
Bir şirin almadır bəlkə bu nağıl.

Müdriklər deyir ki, ruhu doğmalar
Babasından daha yaxın qohumdur.
Dövran mənim taleyimi yaqmalar,
Bu ah mənim - bu ah mənim ahımdır.

Üçcə ilə yaşasam əlliyyə çatar,
Əsrin yarısını yola salaram.
Ay ustاد, harayım haraya çatar,
Zaman körpüsündə çəş-baş qalaram.

İman götirmişəm sənin ruhuna,
Yaz ağızı böñvəşə qoxlayıram mən.
Sən özün təzədən doğulan günə,
Ruhumu əmanət saxlayıram mən.

07.01.2001
("Ocağının işığı" kitabı,
Bakı-2001).

MÜŞFIQİN QSSBRİ TAPILIB

Deyirlər Müşfiqin qəbri tapılıb,
Çat verib, yarılib torpağın üzü.
Butada gül açmış səbri tapılıb;
Açıb neçə sırrı Boz dağının üzü.

Müşfiqin adına qazılan yerde,
Suala bənzəyən skelet varmış.
Müşfiq də bir zaman kədərə, dərdə
Başını ciyinənə büküb baxarmış.

Torpağın altında yatan sümüklər,
Bezib, qala bilmir daha dərində.
Nahaq qan içində batan sümüklər
Üzə çıxır nida nizələrində.

Nə deyib danışır görən suallar,
Dilini anlayan olubmu, görən?
Cavabı sükutla verən suallar
Səssizlik içində solubmu görən?

Daldan atlan daş - görülən işlər,
İndi o dövran da gedib işinə.
Acı istehzayla ağaran dişlər
Gülürmü zamanın bu gərdişinə.

Qəfil külək əsib tufan oynayıb,
Açıb yaxasını ağrı-acının.
Bir qönçə şairin ətrini yayıb
Dərib budağından dərd ağacının.

Leysan yağış yağır Buta düzənə,
Deyirlər moləklər göydə ağlayır.
Müşfiq taleyinə, Müşfiq sözünə
Payız ağ yağışdan buta bağlayır.

Bu da bir divандı hakimə, taxta,
Qurulub zamanın, vaxtin adından.
Müşfiqli taleyə, Müşfiqli baxta,
Zaman əvəz verir taxtin adından.

Dünyanın özü də nizama gələr,
Haqqı, həqiqəti araya bilsək.
Müşfiqin ruhu da sevinər, gülər
Yeni Müşfiqləri qoruya bilsək.

29.10.2018

* * *

Dəli könül həsrəti diləyində axtarsın,
Tənha uçan durnanın lələyində axtarsın.
Həsrətin sorağında Müşfiqi axtaranlar
Müşfiqi sevənlərin ürəyində axtarsın.

